

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 35 (526)

Субота, 3 вересня 1977 року

Ціна 2 коп.

ВИХОВАННЮ— КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

Ідейне виховання трудящих, проблеми формування нової людини завжди були і залишаються однією з найважливіших турбот Комуністичної партії. І це цілком закономірно. Адже справжній успіх приходить лише тоді, коли високопродуктивна праця підкріплена глибоким розумінням напрямку розвитку нашого суспільства, непохитною ідейною переконаністю і гарячою любов'ю до Батьківщини, до ідеалів ленінської партії.

Сучасні умови комуністичного будівництва висувають нові завдання перед ідеологічною діяльністю партії. У Звітній доповіді ЦК КПРС XXV з'їздові товариш Л. І. Брежнев говорив: «Практика партійних організацій підказує нам шлях, ідучи по якому, ми можемо добитися підвищення її ефективності. Це — комплексний підхід до постановки всієї справи виховання, тобто забезпечення тісної єдності ідейно-політичного і морального виховання з урахуванням особливостей різних груп трудящих».

Після XXV з'їзду КПРС первинні партійні організації УВП, виробничих об'єднань, культзаклади та організації Товариства чимало зробили у цьому напрямку. Проте, поруч з успіхами мають місце і певні недоліки, на які наголошено у постанові ЦК партії «Про здійснення Орським міськомком КПРС комплексного розв'язання питань ідейно-виховної роботи», яку прийнято цими днями. Оцінки, висновки і рекомендації, що містяться в постанові ЦК, — це чітка програма нашої роботи в справі виховання нової людини.

Головним і визначальним напрямом ідейно-політичної роботи Будинків культури, клубів, бібліотек, червоних кутків підприємств і гуртожитків нашого Товариства є широка пропаганда рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, важливих постанов Центрального Комітету КПРС, X з'їзду УТОГ, спрямованих на безумовне виконання грандіозних завдань десятиріччя.

З метою пошуків найбільш ефективних засобів виховного впливу на членів УТОГ, облідила слід глибоко проаналізувати форми і методи ідеологічної роботи в культзакладах, на УВП і в первинних організаціях Товариства. Поруч з посиленням уваги до організації і проведення усної агітації, необхідно поліпшити постановку політичного, технічного і загальноосвітнього навчання членів УТОГ.

У культосвітніх закладах, на УВП і виробничих об'єднаннях слід переглянути склад агітаторів, доповідачів, політінформаторів, налагодити чітку систему їх підготовки і навчання. Ширше залучати до проведення агітаційної роботи керівників підприємств і організацій, інженерно-технічних працівників, службовців, передовиків виробництва.

Разом з тим, необхідно налагодити систематичне і планомірне проведення масово-політичної роботи за місцем проживання членів Товариства, особливу увагу приділити виховній роботі з молоддю, постійно вивчати її запити з тим, щоб серед цієї категорії членів УТОГ цілеспрямовано проводили заходи виховного характеру. При плануванні і проведенні масово-політичної роботи серед нечуючих враховувати рівень освіти, обізнаності та інформованості трудівників.

В усній і наочній агітації широко висвітлювати підсумки соціалістичного змагання колективів підприємств, цехів, бригад, окремих передовиків виробництва. Разом з цим, слід вести рішучу боротьбу з порушниками трудової дисципліни, проявами буржуазної ідеології і поглядами, несумісними з моральним кодексом будівника комунізму. Широко пропагувати соціалістичний спосіб життя.

Як домогтися успіху в цій важливій справі? Поруч з перспективним плануванням ідейно-виховної роботи, систематичним контролем за реалізацією накресленого, слід приділити увагу питанням підвищення ділової і професійної кваліфікації клубних працівників шляхом охоплення їх навчанням на заочних факультетах середніх спеціальних і вищих навчальних закладів, у мережі політичної освіти, проведення семінарів і нарад на місцях.

Члени нашого Товариства, як і всі радянські люди, готуються гідно зустріти 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Повсякденна і цілеспрямована ідейно-виховна робота, її тісний зв'язок з вирішенням практичних завдань — одна з найважливіших умов успішного виконання планів і соціалістичних зобов'язань ювілейного року.

СКЛИКАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Президія Верховної Ради СРСР постановила скликати позачергову сесію Верховної Ради Союзу РСР дев'ятого скликання для розгляду проекту Конституції (Основного Закону) Союзу Радянських Соціалістичних Республік 4 жовтня 1977 року в місті Москві. (ТАРС).

РІК ЖОВТНЯ
60-й
УДАРНА ВАХІА

У рахунок третього

На початку нинішнього року за тяжниця Первомайської взуттєвої фабрики Ворошиловградської області Клавдія Сергіївна Городинська на честь 60-річчя Великого Жовтня взяла підвищене соціалістичне зобов'язання — достроково завершити виробничу програму другого року п'ятиріччя. Систематично виконуючи по півтори норми, К. С. Городинська досягла високих трудових показників — нещодавно з честю рапортувала: дворічне виробниче завдання виконано.

Керівники, всі робітники фабрики щиро привітали Клавдію Сергіївну з трудовою перемогою. Як відзнаку за сумлінну працю, високопродуктивну роботу її нагороджено грошовою премією.

Передова робітниця, активістка Попаснянського клубу глухих сповнена рішучості і надалі працювати наполегливо, постійно примножувати трудові здобутки, щоб зустріти ювілей рідної Вітчизни новими успіхами в праці.

Н. ГРИЦАНЧУК,
завідуюча
клубом глухих.
Ворошиловградська обл.

РАДЯНСЬКА УКРАЇНА: НОВИНИ ДНЯ

ЛІНІЯ ЙДЕ ЧЕРЕЗ МОРЕ

Від будівельного майданчика Запорізької ДРЕС почалося прокладання 330-кіловольної лінії електропередачі через Каховське водоймище. Від останнього, пускового, енергоблока потужністю 800 тисяч кіловат по ній під струм на підприємства Нікопольського промислового району.

«Форсування» Дніпра економічно вигідніше, ніж прокладання ЛЕП в обхід водоймища. Довжина лінії скорочується майже в десять разів. Будівництво опор провадиться так званим накладним способом. Порожністі залізобетонні фундаменти вагою в кілька тисяч тонн складаються в спеціальному доку, а потім доставляються водою до місць встановлення. Після завантаження їх камер

В засіки Батьківщини

Здійснюючи рішення XXV з'їзду КПРС, працівники сільського господарства Закарпатської області, включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня, успішно виконали соціалістичні зобов'язання по продажу хліба державі.

Господарства Закарпатської області продали державі 30 тисяч тонн зерна.

Колгоспи і радгоспи області продовжують продаж хліба державі. Під урожай 1978 року повністю засипали насіння, розгорнули роботу по якнайшвидшому завершенню збирання овочів, фруктів, додатковому нагромадженню кормів, успішному виконанню планів і соціалістичних зобов'язань по продажу державі всіх сільськогосподарських продуктів.

З великою трудовою перемогою всіх трудівників Закарпатської області тепло привітали ЦК Компартії України і Рада Міністрів УРСР.

(РАТАУ).

Комсомолка Валентина Осадча працює слюсарем-електромонтажником в цеху складання реле РПУ-2 Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Валентина сумлінна трудівниця, любить свою роботу і прагне сягнути висот майстерності. Вона бореться за звання ударника комуністичної праці. Молода робітниця на честь 60-річчя Великого Жовтня систематично виконує норми виробітку на 110 процентів.

Фото І. МІНЬКА.

СЛОВА ДОТРИМАЄМО

Якщо говорити про нове, що з'явилось в ході ювілейного змагання, то я хочу перш за все відзначити творчу ініціативу, викликану обговоренням проекту нової Конституції СРСР. В ході трудового суперництва підвищується відповідальність робітників нашого цеху за спільні успіхи, зростає їх майстерність. Ми добиваємося своєчасної розробки технології виготовлення оснастки, ритмічної доставки необхідних профілів металу.

Підвищення продуктивності праці, якості продукції, економія матеріалів радують нас. Інструментальники Олег Шестьоркін, Едуард Ремінський, Олександр Дорофеев, Микола Годло та інші дали слово здавати всю оснастку з першого пред'явлення і добиватися значних успіхів у цьому.

Наш колектив докладає всіх зусиль, щоб у ювілейному році не допустити браку. Всі робітники освоїли суміжні професії. В результаті якість виготовлення штампів і пресформ значно поліпшилась. Кількість передовиків і новаторів виробництва постійно збільшується.

Нещодавно на підприємстві були названі «Кращі за професією». Серед них — Петро Жила, Леонід Гончаров, Федір Касьянов. Ці товариші своїм особистим прикладом уміють запалити на звитяжний труд багатьох і вважають за свій обов'язок допомогти відстаючим вийти в число передовиків.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментального цеху ДВО «Електромагніт».

Загальну шану заслужили в колективі Лубенського учбово-виробничого підприємства бригадир Віра Іванівна Лакша і швачки-мотористки Антоніна Григорівна Пліщенко, Тамара Іванівна Бойко. Ідучи назустріч 60-річчю Великого Жовтня, вони систематично виконують змінні завдання на 110—115 процентів, добиваються високої якості робіт.

Великий вплив творчої енергії викликає у трудівниць проект нової Конституції СРСР, який вони одноставно схвалюють і у відповідь докладають ще більше зусиль для підвищення продуктивності праці.

На знімку: (зліва направо) В. І. Лакша, А. Г. Пліщенко і Т. І. Бойко.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

УРОЖАЙ СМАРАГДОВИХ ПЛАНТАЦІЙ

Масове збирання раннього винограду почалося у господарствах Криму, Закарпаття, Херсонської, Одеської та інших областей. Тисячі центрів янтарних ягід відправлено в дитячі здравниці, торговельну мережу промислових міст.

На Україні культивується понад 70 сортів винограду. Вчені республіки працюють над виведенням нових сортів. Два з них — «Таврида» і «Схід» уже з'явилися на плантаціях.

(РАТАУ).

МИ ВПЕВНЕНІ В ЗАВТРАШНЬОМУ ДНІ

Колектив Львівського швейного підприємства «Силует» з великим піднесенням сприйняв і одностайно схвалив проект нової Конституції СРСР, в якому законодавчо закріплюються досягнення нашої країни за 60 років Радянської влади в економічній, політичній та інших сферах життя.

Конституція СРСР не йде ні в яке порівняння з конституцією будь-якої капіталістичної країни. Я народилася в Західній Україні і тому хочу сказати про спосіб життя в колишній буржуазній Польщі та її конституцію. Соціальної нерівності і національну ворожнечу бачили ми в панській Польщі. Право на освіту, на відпочинок, на щастя, навіть право на здоров'я мали багаті. Робітникам і селянам буржуазна конституція також давала права, тільки ось на що: злиденне існування, безробіття, неграмотність, хвороби.

Почуття великої гордості викликає в радянських людей нова Конституція СРСР, яка відкриває перед ними ще більші можливості для творчої праці, найповнішого прояву їх здібностей, підвищення матеріального і культурного рівня життя.

Я сповнена гордості за своє рідне місто, яке зазнало нашість фашистських загарбників. Нині Львів став невідомим, перетворився у великий індустріальний і культурний центр. Виросли нові житлові квартали, побудовано заводи і фабрики, культоові заклади, лікарні, дитсадки.

Ми, жителі західних областей України, високо цінуємо завоювання Великого Жовтня, як і весь радянський народ, впевнені в завтрашньому дні. У нас ніхто не відніме права і свободи, надані Конституцією СРСР.

У відповідь на турботу партії та уряду про благо народу трудящі Львівської області відповідають ударною працею. На честь 60-річчя Великого Жовтня вони взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і успішно їх виконують. Вагомий вклад у скарбницю всенародного достатку вносять і колектив швейного підприємства «Силует».

Ц. САВЧЕНКО,
голова первинної організації
УТОГ Львівського швейного
підприємства «Силует».

КЕРІВНИК ДІЛЬНИЦІ

У складальному цеху Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» працює начальником дільниці Галина Яківна Гарипова. Свій трудовий шлях вона розпочала як і більшість робітниць. Після закінчення школи-інтернату для слаббючих дітей стала ученицею виробничого навчання і освоїла спеціальність токаря. Працюючи в інструментальному цеху, Г. Я. Гарипова підвищувала знання, здобула середню спеціальну освіту і стала майстром на підприємстві. Нині Галина Яківна — студентка п'ятого курсу Донецького політехнічного інституту.

Торік дільниця, яку очолює Гарипова, на місяць раніше рапортувала про виконання річного завдання. І нинішнього року очолюваний нею колектив працює з випередженням графіка. Галина Яківна — наставник і завжди охоче допомагає молоді у вирішенні різноманітних питань, пов'язаних з виробництвом і особистим життям.

На знімку: начальник дільниці Галина Яківна Гарипова (в центрі) з молодими робітницями Надією Кобець (зліва) і Людмилою Вітко.

Текст і фото Й. МІНДЕЛЯ.

ЗА ТРИ З ПОЛОВИНОЮ РОКИ

Віра Павлівна Долгіна на наше підприємство прийшла дев'ять років тому. Вже тоді вона мала спеціальність швеї. А нині — у Долгіної п'ятий розряд. Вона — резервістка.

У бригаді комуністичної праці № 2, яку очолює майстер Василь Васильович Корж, Віра Павлівна — одна з кращих трудівниць. А це велика честь, адже у цій бригаді працюють відомі на всю республіку швей-мотористки Ніна Костянтинівна Берегова і Марія Євтіхіївна Кулько.

Віра Павлівна Долгіна намагається не відставати від подруг. Вона переможець соціалістичного змагання останніх п'ятирічок. В 1973 році їй присвоєно почесне звання «Майстер — золоті руки».

Щомісячні норми Долгіна виконує на 160—170 процентів і не менше. А тому, коли брала соціалістичні зобов'язання, зваживши всі сили і можливості, пообіцяла п'ятирічку виконати за три з половиною роки.

До 60-річчя Великого Жовтня передова виробництвиця пообіцяла і вересня завершити виконання плану ювілейного року. Свого слова вона дотримала.

Маючи величезний виробничий досвід, Долгіна охоче ділиться ним з молодими робітницями, які приходять на підприємство. А вони в свою чергу відплачують наставниці увагою і сумлінною роботою.

Н. ТЕЛЮКОВА,
заст. директора Полтавського
УВП-1 з виховної роботи.

Готуючи гідну зустріч 60-річчю Великого Жовтня, обласні відділи УТОГ і підвідомчі їм низові відділи та культзаклади Товариства, керуючись у своїй діяльності історичними рішеннями XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України і наступних Пленумів, постанов про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання, провели значну роботу по мобілізації трудящих на виконання державних планів і соціалістичних зобов'язань, вихованню їх в дусі комуністичного ставлення до праці, по розвитку серед членів УТОГ художньої самодіяльності, фізкультури і спорту, обслуговуванню глухих сільської місцевості.

Добре справилися з виконанням основних заходів, контрольних цифр і соціалістичних зобов'язань у першому півріччі поточного року Ворошиловградський, Житомирський, Запорізький, Львівський, Сумський і ряд інших обласних відділів УТОГ.

Тут у культзакладах, низових відділах на високому рівні поставлено пропаганду рішень партії та уряду по найважливіших питаннях, регулярно проводяться засідання правлінь, загальні збори, семінари по підвищенню ділової кваліфікації керівних працівників низової ланки, працевлаштування та виробниче навчання молоді, підвищення знань робітників у школах комуністичної праці, пропаганда науково-технічного прогресу, передових методів праці новаторів виробництва, організація вечорів трудової слави, посвячення молоді в робітники та інші заходи.

Поряд з цим аналіз виконання взятих зобов'язань свідчить про те, що не всюди цій важливій справі приділено належну увагу. Наприклад, Вінницьким обласним відділом УТОГ із намічених у зобов'язаннях п'яти зборів передовиків сільського господарства, не прове-

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

НА ПАПЕРІ І НА ДІЛІ

лено жодних. Лишився не виконаним такий важливий захід, як опрацювання інструктивного матеріалу по популяризації кращих методів роботи, поширенню їх у всіх культзакладах області. Не здійснений план виїздів художньої самодіяльності в райони сільської місцевості, не підготовлено жодного значкіста ГПО. Вінницький будинок культури і міськвідділ УТОГ також не виконали окремих пунктів соціалістичних зобов'язань, слабо працювала бібліотека, в активі якої за перше півріччя немає проведеного жодного важливого заходу.

Світловодський, Новопраський, Знаменський, Кіровоградський міжрайвідділи УТОГ не виконали плану проведення зборів у первинних організаціях. Кіровоградський будинок культури з шести запланованих виїздів художньої самодіяльності здійснив лише один, а Долинський клуб із трьох не провів жодного. Не на належному рівні виконуються заходи по підготовці розрядників. Не дотримують статутної норми на Кіровоградському УВП. Гуртожиток не виконав умов соціалістичного змагання за звання «Гуртожиток зразкового порядку». Долинський і Ульяновський міжрайвідділи УТОГ занесли свої соціалістичні зобов'язання.

Миколаївський обласний відділ УТОГ не виконав зобов'язань по проведенню вечорів-зустрічей з передовиками і новаторами виробництва, вечорів трудової слави, вечорів-портретів, «голубих вогників», а Херсонський обласний відділ — по проведенню загальних зборів у первинних організаціях, подвірних обходів, виїздів художньої самодіяльності, проведенню тематичних вечорів, вечорів-запитань та відповідей, усно-мімічних жур-

налів, підготовці значкістів ГПО. Щодо останнього заходу, до того ж і в підготовці розрядників, таке саме становище спостерігається і в Волинському, Івано-Франківському, Одеському, Ровенському, Черкаському обласних відділах УТОГ. Слабо використовуються кошторисні асигнування на оргкультмасові заходи в Хмельницькому, Черкаському, Чернігівському та ряді інших обласних відділів.

Про недоліки в організації соціалістичного змагання Кримським обласним відділом свідчить той факт, що при підбитті підсумків роботи за перше півріччя відділ утримувався від присудження першого місця серед підвідомчих йому відділів і культзакладів. Не проведено тут і запланованого пленуму.

Мають місце і такі випадки, коли взяті на рік зобов'язання по багатьох пунктах були виконані і навіть значно перевищені вже в першому півріччі, що говорить про поверховий підхід до їх розробки, незнання своїх можливостей (Донецький, Чернігівський та деякі інші обласні відділи). Не дотримують статутної норми на підприємствах Ворошиловградського, Запорізького, Київського, Полтавського, Ровенського, Харківського, Хмельницького обласних відділів.

Головам обласних відділів УТОГ необхідно звернути увагу на недоліки, які мали місце в першому півріччі, спрямувати всі організаційні зусилля на виконання державних планів і соціалістичних зобов'язань другого року десятиріччя п'ятиріччя трудящими підприємств Товариства і основних заходів та зобов'язань — низовими відділами і культзакладами.

І. ЗДОРОВИЛО,
заст. начальника оргвідділу
ЦП УТОГ.

ГРОМАДСЬКИЙ ОГЛЯД УМОВ ПРАЦІ ЖІНОК

ПОСТІЙНА ТУРБОТА

На Черкаському учбово-виробничому підприємстві налічується 106 жінок-робітниць. Всі вони наполегливо трудяться на різних ділянках виробництва, активно сприяють виконанню планових завдань, з високими показниками у праці йдуть назустріч 60-річчю Великого Жовтня.

Керівники УВП високо цінують трудовий внесок жінок і роблять багато для того, щоб забезпечити їм якнайкращі умови для праці і відпочинку, для якнайповнішого прояву їх творчих здібностей.

Всі жінки на підприємстві забезпечені побутовими приміщеннями, гардеробними шафами, є кімната гігієни жінок. Матері, які мають дітей дошкільного віку, на 100 процентів забезпечені дитсадками і яслами.

Проявляється турбота і про створення належних санітарних умов у цехах. Наприклад, на дільниці наливку поліефірних емалей, де працюють переважно жінки, до останнього часу неефективно працювала вентиляція, що нагнітає свіже повітря. Це спричиняло несприятливі умови для праці. Минулого року було розроблено, а в цьому році впроваджено у практику заходи, які докорінно змінили становище. Тепер виготовлено і встановлено нову вентиляцію для припливу і витяжки повітря, що позитивно вплину-

ло на підвищення продуктивності праці, якості продукції. На дільницях механізовано всі навантажувально-розвантажувальні роботи шляхом застосування електропіднімачів і піддонів для переміщення деталей і вантажів.

На дільниці шліфування і оздоблювання щитів та виробів встановлено нові шліфувальні верстати ШЛ ПС-5, які забезпечують більш ефективне пиловловлювання. Дільниця оздоблювання ніжок до меблів способом занурення обладнання вентиляційними каналами. З метою забезпечення нормального температурного режиму повітряного середовища проведення реконструкції приміщення дільниці укладки чорнових мебельних заготовок.

З усіх технологічних процесів виключено нанесення синтетичних смол вручну, що запобігає шкіряним захворюванням. Для інвалідів другої групи та учнів запроваджено скорочений робочий день, надається додаткова відпустка.

Поліпшується також харчування. Нині в нас діє буфет на 36 посадочних місць, який не забезпечує нормального обслуговування. Тому в цьому році розпочали будівництво нового приміщення їдальні орієнтовно на 80 місць, що, безумовно, поліпшить режим харчування. В цьому ж будинку буде відведена кімната для чер-

воного кутка. На підприємстві є сатуратори для газ-води, фонтанчики для пиття, рукомийники, електросушарки.

Велика робота, зокрема серед жінок, проводиться по техніці безпеки. На кожній дільниці виробництва, біля робочих місць вивішено плакати, які застерігають від порушення правил безпеки, закликають до пильності та обережності. Є навчальний клас по техніці безпеки, в якому два рази на місяць проводиться заняття. Тут же є відповідні стенди, спеціальна література, до якої мають доступ усі слухачі.

Багато наших жінок-робітниць є активними учасниками гуртків художньої самодіяльності обласного Будинку культури УТОГ, виступають з концертами перед членами Товариства у Черкасах і в районах. Часто виїжджають вони і в екскурсійні подорожі по історичних місцях різних міст країни. Багато з них, зокрема, побували в Києві, Волгограді, Бресті, Мінську, Одесі. А коли досягають ягоди, гриби, організовано вирушають на лоно природи.

Жінки нашого підприємства живуть активним, цікавим життям, відчують постійну турботу партійної, профспілкової організацій, первинної організації УТОГ, адміністрації підприємства. І у відповідь на це піклування відповідають ударною працею, активною громадською діяльністю.

А. КОТИК,
інженер по техніці безпеки
Черкаського УВП.

Фото Й. МІНЬКА.

НА ВСЕ ЖИТТЯ

Вперше я побачила його років 7—8 тому. Приїхала тоді в Котельву, познайомилася з передовиками, членами Товариства. Серед них і з ударником комуністичної праці Миколою Макаровичем Минцем.

Завітала тоді до нього в промкомбінат. Ще здалеку ясно висвітлювали жовтими боками новенькі діжки, чани, кадуби, що стояли під бондарнею. Міцні, добротні, відшліфовані до блиску, вони сяяли металевими обручами.

А в цеху терпко пахло сосновою смолою і живицею, під ногами в'юнелися стружки, чіплялися за одяг.

Невисокий, міцний, широкоплечий, русавий і ясноокий чоловік в синій спецівці весь поринув у працю, відмежувавшись від навколишнього шуму й гаму. А поряд безвусі хлопці захоплено і з подивом спостерігали за нешвидкими і точ-

ними рухами їхнього наставника і вчителя, кращого бондаря Котелевського промкомбінату. Яке ж це покоління учнів у Миколи Макаровича? — подумала я.

Була тоді я вдома у Минця. Вони жили в старій батьківській хаті і лише збиралися будувати нову. Нас зустріли його дружина Галя і двоє синів Василь та Толик. Василь зацікавлено розглядав мене карими оченятами, а Толя потягнув рученята до батька і за мить вмотивував на мотушному плечі. Мені чомусь добре запам'яталося як записалося те хлоп'я і яка радість світилася в його очах.

І ось знову я у Минців. Новий цегляний будинок, увінчаний сріблястим блишаним дахом, чи не найкращий у селі. Двір потопав в квітах і деревах. Уже збудовано гараж — певно господарі збираються придбати

автомобіль. Привітно зустрічають мене Микола і Галина. Потекла розмова. Микола розповідає про себе скупі.

— Бондарюю з 1943, з п'ятнадцяти років. Це більше ніж чверть століття... Пішов учнем та так і застряв у бондарні назавжди. Чому й сам не знаю... Чимось сподобалась ця робота, припала до душі. Пам'ятаю, ще хлоп'ям бігав у бондарню. Дивно було, що з таких непоказних клепок виходить чудесна діжка. Захотілося й собі спробувати...

— І не шукали чогось іншого?

— А навіщо шукати?! Робота ця потрібна людям, майстрів цієї справи не густо.

За Ворсклою червоно сідало сонце — на годину... Тиша... Лише пустотливий вітерець перебігав з дерева на дерево, ворухив тужавим листям. Ми розмовляли про роботу, про життя...

Аж тут як вродився Толик (молочий син):
— Та ви ж не знаєте. Тата

знову нагородили. Він же ветеран праці. Йому аж з Києва грамоту вручали. Ось гляньте лиш. — Простягає шкатулку з нагородами. А там медаль «За доблесну працю», значок «Ударник комуністичної праці», знак «Переможець соціалістичного змагання», грамоти...

Скільки подяк було за трудову діяльність Микола Макарович і не скаже. А догани... жодної.

— Ким будеш, Толику? — питаю.

— Так як і батько...

— А Василь наш у Радянській Армії служить, — додає дружина. — Чекаємо не дочекаємось уже додому. Скучили всі. І листи такі теплі пише.

Мине час і сини стануть поруч з батьком, замінять його. Може вони оберуть інші професії, більш сучасні, але немає сумніву у Миколи Макаровича Минця, що вони успадкують його любов до праці, закладену ще в дитинстві на все життя.

Н. АКСЮК.

Полтавська обл.

Книжкова полиця

КОЛОМІЙЧЕНКО І. І. *Справа Великого Жовтня в трудових зверненнях народу*. К., «Знання», 1977.

У брошурі висвітлюється трудовий героїзм радянського народу, який під керівництвом Комуністичної партії досяг визначних успіхів у здійсненні ідей Великої Жовтневої соціалістичної революції, будівництві комуністичного суспільства.

РЕМЕЗОВСЬКИЙ І. Д. *Міжнародне значення досвіду побудови розвинутого соціалізму в СРСР*. К., «Знання», 1977.

У брошурі показано великі досягнення, героїчні трудові звернення радянського народу, який під керівництвом Комуністичної партії успішно втілює в життя історичні накреслення XXV з'їзду КПРС, трудовими здобутками відзначає 60-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Розкривається міжнародне значення досвіду СРСР для народів, які обрали соціалістичний шлях розвитку.

РУЧКА А. А. *Зростання соціальної активності робітничого класу в умовах розвинутого соціалізму*. К., Політвидав України, 1977.

У книзі на основі теоретичних узагальнень і висновків, зроблених XXV з'їздом КПРС, висвітлюється зростання соціальної активності робітничого класу. Автор праці показує величезні якісні зміни в середовищі радянських робітників, що відбуваються під впливом науково-технічної революції, особливу увагу зосереджує на висвітленні таких питань, як розвиток трудової та громадсько-політичної активності робітничого класу, збагачення його духовної культури.

ЯСТРЕМСЬКИЙ І. С. *Удосконалення методів господарювання в десятиріччя, К., «Знання», 1977.*

У брошурі йдеться про перебування і вдосконалення господарського механізму в світлі рішень XXV з'їзду КПРС. Розкриваються напрями цієї роботи: вдосконалення планової та управлінської діяльності, уміле використання економічних стимулів та підйом удосконалення організації й організації і методів управління.

ТЕРЕФЕРА І. Я. *Соціалістичне змагання і поліпшення якості продукції*. К., «Знання», 1977.

У брошурі в світлі рішень XXV з'їзду КПРС розкривається роль і значення соціалістичного змагання у підвищенні ефективності виробництва, дальшому розмахи трудової суперництва на сучасному етапі розвитку радянського суспільства. Розповідається про суть проблеми поєднання моральних і матеріальних форм заохочення.

Підвищуємо роль майстра

Успішне виконання виробничих завдань у великій мірі залежить від майстра дільниці. Він організовує боротьбу за підвищення ефективності виробництва і якості продукції. Майстер не тільки керівник і організатор, але й вихователь колективу бригади, наставник робітників.

Новим проявом піклування про майстрів є вихід у світ постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про заходи по дальшому підвищенню ролі майстра виробничої дільниці промислових підприємств і будівельних організацій.

Цей документ глибоко вивчено на нашому підприємстві. Розробляється програма підвищення знань майстрів. Вони повинні володіти глибокими технічними, економічними і професійними знаннями, добре знати сучасне устаткування, прогресивні методи організації виробництва, праці і управління, основи педагогіки, психології і трудового законодавства. Це, по суті, буде школа майстрів.

У нас на підприємстві майстри користуються широкою підтримкою адміністрації і громадських організацій. Передові методи праці майстрів Є. І. Гузеві, Т. Г. Немолот поширюються на інших дільничних. Майстри учбово-виробничого підприємства Л. М. Лелюшкіна, Л. Т. Радіонова, І. Н. Свистун активно включилися у всенародне соціалістичне змагання за прискорення темпів росту продуктивності праці, підвищення ефективності виробництва і якості вироблюваної продукції, за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня. Практичними ділами відповідають майстри на турботу партії та уряду про підвищення їх ролі.

А. ЖОГОВ,
заст. директора Конотопського
УВП з виховної роботи.

Юрій Григорович Самусенко уже десять років працює штампувальником у цеху вимірювальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Знають Самусенка як передового виробничника, ударника комуністичної праці з 1972 року, який виконує щомісячні завдання на 130—140 процентів при відмінній якості продукції.

До 60-річчя Великого Жовтня Юрій Григорович Самусенко взяв підвищені соціалістичні зобов'язання і успішно їх виконує. Нині сумлінний робітник працює в рахунок жовтня 1977 року.

На знімку: Ю. Г. Самусенко за роботою.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

НАВЧАННЯ КАДРІВ

Щоб зросла якість праці

Запорізький обласний відділ УТОГ провів дводенний семінар, в якому взяли участь працівники культосвітніх закладів, міжрайонних відділів, голови бюро первинних виробничих організацій Товариства, інструктори-перекладачі міст Запоріжжя, Бердянська, Мелітополя.

На семінарі розглянуто ряд важливих питань, що назріли у зв'язку з всенародним обговоренням проекту нової Конституції СРСР і підготовкою до зустрічі 60-річчя Великого Жовтня. Про це говорили у своїх виступах голова обласного відділу УТОГ В. М. Дюков і лектор товариства «Знання» А. М. Скирук.

також виступ старшого бухгалтера облісділду УТОГ Н. А. Ситко, яка розповіла про облік і звітність. Працівник облісділду О. А. Морозова довела до відома учасників семінару те, що з 1 січня наступного року діятиме нова інструкція з питань ведення діловодства і підкреслила, що необхідно особливо старанно вести розсортування і облік кореспонденції, яка надходить, ознайомитися з новими формами звітності тощо.

З інтересом прослухали учасники семінару лекцію про міжнародне становище, з якою виступив лектор товариства «Знання» А. Ф. Климов. Він, зокрема, відзначив, що в усьому світі нарастає могутня хвиля протесту проти виробництва у США нових видів ядерної зброї.

С. МОРДУШЕНКО.

м. Запоріжжя.

ЗАКОН: ПРАВО І ОБОВ'ЯЗОК

СУД СУВОРИЙ, СУД ТОВАРИСЬКИЙ

ної Ради УРСР у березні нинішнього року, компетенцію товариських судів розширено. Їм дано тепер, зокрема, право розглядати і справи про придбання самогону та інших міцних спиртних напоїв домашнього виготовлення. На слюсаря С. було накладено штраф.

Наведений випадок лише в якійсь мірі відображає ті зміни, які внесло в роботу товариських судів нове Положення.

У ньому більш докладно і чітко визначається компетенція товариських судів і перелічуються практично всі справи, що їх вони можуть розглядати. До попереднього переліку внесено доповнення про розгляд, зокрема, таких справ: про негідну поведінку в сім'ї, про деякі порушення законодавства, про охорону природи, про появу в громадських місцях у п'яному вигляді, про невиконання батьками чи опікунами обов'язків по вихованню дітей та ін. На відміну від попереднього

Положення справи про дрібне хуліганство, дрібні крадіжки і спекуляцію розглядаються товариським судом у строк до 10 днів з моменту їх надходження. По інших справах строк розгляду залишився той самий — 15 днів.

Розширено заходи громадського впливу, що вживаються товариським судом. Так, суд має право поставити перед адміністрацією підприємства, установи, фабрики, заводськими, місцевими комітетами профспілки питання про позбавлення винного повністю або частково винагороди за підсумки річної роботи, пільгової путівки в будинок відпочинку або санаторій, про перенесення черговості на одержання житла.

Для посилення охорони прав громадян Положення передбачає, що притягнутий до суду, потерпілий і учасники цивільно-правового спору можуть оскаржити рішення товариського суду протягом семи днів з дня його ухвали у відповідний фабричний, заводський,

місцевий комітет профспілки або у виконком місцевої Ради депутатів трудящих.

Розширюючи компетенцію товариських судів, нове Положення ставить перед ними і більш високі вимоги. Тому чимало уваги приділяється в ньому питанням порядку виборів судів. Успіх їхньої роботи, як відомо, великою мірою залежить від ініціативи, діловитості, юридичної підготовленості активістів, нарешті, від їх авторитету в колективі. Тому передбачається широка участь громадськості підприємств та установ, колгоспів і радгоспів у добір кандидатів до складу суду.

За новим Положенням кандидатури висуваються партійними, комсомольськими, профспілковими та іншими громадськими організаціями, а також окремими громадянами. Списки кандидатів вишлюються для ознайомлення. Учасники зборів по виборах товариських судів мають право заявляти мотивований відвід будь-

якому з кандидатів, називати нові прізвища. Збори встановлюють також кількість членів товариського суду. Однак законом передбачено, що їх має бути не менш як 5 чоловік.

У Положенні чітко визначена також процедура дострокового відкликання членів суду, які не виправдали довіря колективу, і звільнення їх від обов'язків з поважних причин.

Характерним є і таке. За активну участь у розгляді справ і запобіжній роботі голова, секретар і члени товариського суду можуть бути заохочені виконавчим комітетом місцевої Ради, комітетом профспілки, а також за їх поданням, адміністрацією підприємства, установи, організації.

Нове Положення про товариські суди покликане стимулювати ширше залучення громадськості до боротьби за зміцнення соціалістичної законності і правопорядку, виховання громадян в дусі непримирності до порушень радянських законів і норм комуністичної моралі.

М. НІКІТЕНКО,
юрисконсульт.
(РАТАУ).

НА XIII ВСЕСВІТНІХ ІГРАХ ГЛУХИХ

ВІДЧУТНИЙ ВНЕСОК

Честь радянського спорту на нинішніх змаганнях у Бухаресті у складі збірної команди СРСР захищали шість українських легкоатлетів: Вячеслав Скоморохов, Ольга Глодіна, Олександр Саєвський, Олександр Белінський, Олександр Потопальський і Валерій Лукаш. Вони зробили досить вагомий внесок у досягнення радянських легкоатлетів на XIII Всесвітніх іграх.

Ми очікували від Олександра Саєвського нагород, але, мабуть, найбільш пам'ятною для нього самого стала срібна медаль, одержана за друге місце в змаганнях з стрибків у висоту. Справа в тому, що Олександр спеціально не готувався, будучи в цьому виді дублером нашого основного висотника лєнінградця В. Васильєва. Та коли під час змагань Васильєв дістав травму і виїшов з боротьби, О. Саєвський запрацював на повну силу. Він стрибнув у висоту на 199 сантиметрів, встановивши новий рекорд УТОГ, випередив багатьох сильних висотників і лише 3 сантиметри уступив болгарину Н. Васильєву, який вже не раз брав планку на висоті понад два метри.

Це була перша висока нагорода радянських спортсменів на змаганнях у столиці братньої Румунії. Свою золоту медаль Олександр виграв у стрибках у довжину. Це, так би мовити, запланована. Ос-

чемпіона. Десятиборство називають вінком легкої атлетики. Це дуже складний вид змагань. За два дні спортсмену необхідно взяти участь у 10 різних видах. Такі змагання накладають велике фізичне навантаження і тільки сильні і мужні спортсмени можуть успішно виступати в десятиборстві. До того ж протягом двох днів під час змагань десятиборців стояла спека 35 градусів.

Впевнено обіграла всіх своїх суперниць Ольга Глодіна з Донецька. Метнувши диск на 46 метрів 46 сантиметрів, вона більше ніж на 8 метрів випередила іншу радянську спортсменку Фаїну Семенцову (38 м 28 см), що завоювала срібну медаль. Бронзову нагороду здобула І. Зігель з Німечкої Демократичної Республіки (33 м 80 см).

У штовхання ядра О. Глодіна також зайняла перше місце. Її результат 13 метрів 26 сантиметрів. Спортсменка з США Рейфель показала 12 м 24 см. Бронзову медаль завоювала Ф. Семенцова з Підмосков'я (12 м 9 см).

Як і раніше, блиснув нев'яною майстерністю наш ветеран Вячеслав Скоморохов. В бігу на 110 метрів з бар'єрами він завоював срібну медаль, програвши одну десяту долю секунди Руберрі з США, результат якого 15,8 секунди. Вячеслав націлювався і готувався до завоювання чемпіонського титулу, але на одному з тренувань, перед поїздкою до Бухареста, В. Скоморохов дістав серйозну травму. Щоб взяти участь у XIII Всесвітніх іграх йо-

5000 метрів першим був радянський спортсмен Б. Козлов.

Втретє на Всесвітніх іграх виборола першість з стрибків у висоту серед жінок лєнінградка Т. Смирнова. Її результат 168 сантиметрів. Спринтер з Москви А. Жарова подолала 100-метрову дистанцію за 12,5 секунди, завоювавши золоту медаль.

З виступів зарубіжних легкоатлетів у Бухаресті слід відмітити дуже високі результати Бонд Лео з США в бігу на 400 метрів (47,0 секунди) і в бігу на 800 метрів (1 хвилина 49,7 секунди). Втретє на Всесвітніх іграх в бігу серед жінок викликала фурор Ріта Віндбрак. Дистанцію 400 метрів вона подолала з новим рекордом світу — 56,6 секунди. Першою фінішувала і в бігу на 800 метрів, а також зробила великий внесок у перемогу своєї команди в естафетному бігу 4×100 метрів з новим світовим рекордом — 48,8 секунди. Раніше рекорд в естафетному бігу належав нашим спортсменкам.

Американські спринтери також встановили новий рекорд світу в естафетному бігу 4×100 м серед чоловіків — 41,1 секунди.

На жаль, наші спортсмени не взяли участі в естафеті 4×100 серед чоловіків і жінок через подані технічно неточні заявки.

ВДАЛИЙ ДЕБЮТ

Радянські волейболісти ц. р. вперше стартували у XIII Всесвітніх іграх. І можна сказати, що їх дебют пройшов успішно.

Жіноча волейбольна команда СРСР, у складі якої виступали три українські спортсменки, — Н. Фішель, О. Свищ і Т. Тисовська, по суті, була на голову сильнішою за своїх суперниць. Всі ігри вона закінчувала з рахунком 3:0 і заслужено перемогла. Друге місце зайняла команда США.

Наталію Фішель визнано кращою волейболісткою чемпіонату і нагороджено спеціальним пам'ятним сувеніром.

Якщо наші дівчата досить легко розправлялися зі своїми суперниками, то чоловікам довелося значно важче. В складі чоловічої команди волейболістів був тільки один представник з України — М. Фігура. Чоловіки також виграли у всіх своїх суперників і завоювали золоту нагороду.

На XIII Всесвітні ігри несподівано сильну команду волейболістів виставив Іран, який раніше не славився успіхами в цьому виді спорту. Іранці тільки в упертій боротьбі поступилися нашим спортсменам і в підсумку завоювали срібні медалі. Румунським волейболістам дісталася бронза.

Слід відмітити, що до ігор в Румунії іранські спортсмени з окремих видів підготувалися дуже добре і виступили досить успішно.

До змагань з вільної боротьби у Бухаресті дуже сильні команди підготували Іран, США і Народна

Бухарест, липень 1977 року. Туристи з Києва, спостерігаючи спортивні поєдинки на XIII Всесвітніх іграх глухих, захоплено вітають успішні виступи радянських легкоатлетів.

Призери легкоатлетичних змагань у Бухаресті Ольга Глодіна (на знімку праворуч) та Фаїна Семенцова.

тани роки О. Саєвський стабільно показував високі результати. От і в нинішньому році його кращий результат на першості СРСР становив 7 м 48 см.

На іграх у Бухаресті Олександр достатньо було у фіналі стрибнути на 7 метрів 19 сантиметрів, щоб стати неперевершеним. Другим у стрибках у довжину був також радянський спортсмен І. Браун (7 метрів 8 сантиметрів). Другу срібну медаль О. Саєвський завоював у потрійному стрибку. Тут за друге місце Олександр вів вперту боротьбу з американцем Леоном Мілтоном. Суперник переслідував Саєвського у всіх шести фінальних спробах, але в останній Олександр стрибнув на 14 м 39 см і «вирвав» срібну медаль в нього.

У потрійних стрибках поза конкуренцією був наш другий Олександр — Белінський. У фіналі він стрибнув на 15 метрів 2 сантиметри (рекорд УТОГ) і став недосяжним для суперників, завоювавши золоту медаль.

Неймовірно, але факт — від України в збірній команді СРСР з легкої атлетики виступали три Олександри і всі вони стали чемпіонами XIII Всесвітніх ігор — Саєвський з стрибків у довжину, Белінський — у потрійному стрибку. А третій Олександр — Потопальський — у дуже важкій боротьбі впевнено виступив у всіх видах десятиборства, набрав в сумі 6309 очок і завоював золоту медаль

* Закінчення. Початок див. «Наше життя» від 27 серпня ц. р.

му довелося проявити всі свої морально-вольові якості і можна сказати, що здобута ним медаль — явний успіх.

Валерій Лукаш не зміг протистояти трьом спортсменам з США, щоб відстояти свій титул чемпіона в бігу на 100 метрів. На дистанції 200 м він все ж завоював бронзову медаль (22,3 секунди).

Зупиняючись більш детально на виступах українських легкоатлетів тому, що впевнений, чимало наших любителів спорту зичили своїм землякам вдалих стартів і з інтересом чекали повідомлень з Бухареста про їх виступи. І, як бачимо, вони не підвели, показали бійцівські якості і зробили відчутний внесок у завоювання медалей.

Серед інших радянських легкоатлетів хочеться відзначити виступи Ніни Іванової з Ленінграда, яка здобула в Бухаресті три золоті медалі — в п'ятиборстві набрала 3592 очка (новий рекорд світу), стрибнула в довжину на 5 метрів 65 сантиметрів і в бігу на 110 м з бар'єрами показала результат 14,8 секунди. Ніна вже брала участь у чотирьох Всесвітніх іграх і за цей час завоювала 11 золотих медалей. Унікальний випадок.

Єдиний представник Білорусії — легкоатлет В. Крейдунув виграв змагання з стрибків з жердиною. Його результат 4 м 30 см — новий рекорд світу.

Дві золоті і одну бронзову медаль завоював стайер з Набережних Челнів П. Мурзін. Він першим фінішував у забігах на дистанціях 10.000 і 25.000 метрів. В бігу на

Чемпіон XIII Всесвітніх спортивних ігор — збірна команда СРСР з волейболу.